

ſelv vil, vil det viſtnok gaa det ærede Medlem, ſom det er gaaet i den ſenere Tid, at ſaa bliver der ikke Noget af det, han vil. Ved at gaa den Vej, her er tilraadet, vil man ſlaa et meget ſarligt Princip faſt; man vil godkjennde en Fremgangsmaade fra Regjeringens Side, der paa andre Omraader kan blive af meget gennemgribende Betydning og ſvække Indflydelsen af hele Folkethingets Stilling. Regjeringen vil da med ſamme Ret ſom her kunne disponere over alt det Fæſtningsterrain udenfor Kjøbenhavn, den endnu har tilbage — Chriſtianshavns Bold for Exempel —; den vil kunne foretage de meſt ubegribelige Transaktioner, hvorved de Verdier, Regjeringen der har, komme udenfor Bevillingsmyndighedens Naadighed. Det er det, ſom her er ſket. Jeg ſkal derfor, nu da Sagen ligger for i ſin Realitet, opfordre de af Thingets ærede Medlemmer, der maatte dele den Betragtning, at det er rigtigt, at Folkethinget holder paa Bevillingsmyndigheden iſtedetfor at opgive den, til at ſtemme for vort Forſlag om atter at ſtryge de 5,500 Kr. — Med Henſyn til Spørgsmaalet om Stockby Noer behøver jeg ikke at ſæie Noget til, hvad der tidligere er kommet frem, men ſkal kun gjøre opmærksom paa, at det er en Sag, der for anden Gang er vedtaget af Thinget. Den Argumentation, hver Gang Noget bliver vedtaget, der er de Herrer ubehageligt, eller ſom de ikke havde ventet, da at ſtemple det ſom en „tilføldig“ Vedtælfelſe, kan jeg ikke være med til. Folkethinget har to Gange vedtaget at fremme Sagen, og Sagen er ikke den, at vi nu ſtulle rette vore „Tilføldigheder“ — thi paa den Maade at dele Afſtemningerne i Tilføldigheder og Ikke-Tilføldigheder lader ſig ikke godt gjøre — men Spørgsmaalet er, om Folkethinget vil høre ſig for en Ordre, det har faaet fra Miniſteriet gennem Landsthinget, eller ikke.

Krigsminiſteren (Kauffmann): Jeg havde beſluttet ikke at tage Ordet mer i Sagen om Kalkbrænderibatteriet, fordi det forekommer mig, at Diſkuſſionen allerede i længere Tid har været aldeles ufrugtbar; jeg har ikke fundet, at der er fremkommet et eneſte nyt Moment ſiden den første Dag, Sagen var under Behandling. Naar jeg nu deſuagtet har begjæret Ordet, er det nærmefl for at forvare mig mod nogle Yttringer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Frederiksberg Amts 3die Valgfreds (Dineſen). Han mente, at Forſvarets Interesſe var ikke bleven varetaget af mig ved den Transaktion, der havde fundet Sted mellem Indenrigsminiſteren og Krigsminiſteren. Jeg tror han ſtaar temmelig ene med ſin Mening i ſaa Henſeende; der kan være Tvivl om mange andre Ting, men i den Retning tror jeg dog, at hans Paafland er temmelig umotiveret.

Man kan viſtnok ſikkert ſige, at begge Miniſteriets Lær er blevet særdeles vel varetaget, og at det netop er et af de ſjeldne Tilfælde, hvor ſaabant kunde ſte. Det ærede Medlem fremkom med nogle militære Betragtninger, ſom jeg ikke er i Stand til ret at følge. Jeg vilde dog ikke have taget Ordet for at bede ham om at udtale ſig tydeligere endnu; thi jeg tror ikke, at vi nogenſinde i militære Ting komme til nogen ſynderlig Overensſtemmeſe. Jeg veed ikke, paa hvilken Side Feilen ligger. Han mente, at Kalkbrænderibatteriet der, hvor det agtes opført, vil komme til at gjøre Byen mere ſtade end der, hvor Batteriet nu ligger. Dette kan jeg ganſte ſikkert ikke forſtaa; det kommer dog altid 6—700 Men mer ud i Bandet, og da der fra først af ſtedſe kun har været Tale om en Ombygning eller Gjenopførelſe af Kalkbrænderibatteriet, og Stedet for det ny Batteri i alle Tilfælde er mere fordelagtigt for Skytſets Anvendelſe end det gamle Sted, tror jeg, at Opførelſen af Batteriet paa denne Mole meget godt i militær Henſeende lader ſig forſvare. Jeg tror ganſte viſt, at det ærede Medlem gjerne vilde have ſet et Fort paa Stubben opført iſtedetfor dette lille Batteri. Han mener, at det har ikke Noget at ſige, at dette Fort vilde koſte ligesaa mange Millioner, ſom dette vil komme til at koſte Luſinder, og at, naar man havde baaret ſig fornuſtigt ad, vilde man nok kunne have forceret Havneværſenet til at bygge et Fort til nogle Millioner iſtedetfor dette Batteri, ſom jo kommer Havneværſenet idetmindſte i en meget ringe Pris, om det end vilde have koſtet Militæretaten, naar den ſtulde have opført det, nogle Hundrede Luſinde Kroner. Men naar det ærede Medlem endvidere ſiger, at et Fort paa Stubben nu ikke mere lader ſig opføre, fordi det vilde maſtere Ilden fra Kalkbrænderibatteriet, kan jeg ikke forſtaa det. Jeg maa have andre Begreber om, hvad man i Militærſproget mener med at maſtere Noget. Ganſte ſikkert vilde dette Batteri kunne komme til at flankere Fortet paa Stubben, alſtaa gjøre Forſvaret ogſaa for dets Vedkommende ſtærkere, men at Maſteringen ſtulde være ſtadelig, forſtaar jeg ikke rigtig, thi jeg forudsætter dog, at det ærede Medlem ikke vil have dette Fort paa Stubben lagt i nogle Hundrede Mens Afſtand fra det Sted, hvor Batteriet nu kommer til at ligge, for ſaa var der jo aldeles ingen Mening i at bygge et Fort, da Virkningen af Fortet og Batteriet vilde blive aldeles den ſamme. Afſtanden maatte idetmindſte beløbe ſig til ſaa omtrent 3,000 Men og paa en ſaadan Afſtand vilde den Strækning, ſom Fortet indtager i Forhold til Ildens Virkningsſfære fra Batteriet, blive ſaa ringe, at der ikke kan være Tale om nogen Maſtering. Jeg har ganſte ſikkert i det andet Thing ſagt, at Stubbefortet var et forældet Standpunkt, og det